

97. MEKTUP

٩٧- ﴿الْمَكْتُوبُ السَّابِعُ وَالْتِسْعُونَ: إِلَى الصُّوفِيِّ قُرْبَانٍ الْجَدِيدِ فِي سِرِّ كَوْنِ الْعَالَمِ
مَوْهُومًا﴾

قَالَ الصُّوفِيَّةُ «الْعَالَمُ مَوْهُومٌ» لَا يَمَعْنَى أَنَّهُ مُحْضٌ مُحْتَرَعُ الْوَهْمِ وَمُنْحَوْتِهِ فَإِنَّ ذَلِكَ مَذْمُومٌ
السُّوفِسْطَائِيَّةُ الْحَقِيقَى بَلْ هُوَ مَوْهُومٌ يَمَعْنَى أَنَّهُ مَخْلُوقٌ يَخْلُقُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ فِي مَرْتَبَةِ الْوَهْمِ
وَحَصَلَ لَهُ فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ بَصْنَعُهُ سُبْحَانَهُ ثُبُوتٌ وَاسْتِقْرَارٌ وَلَكِنَّ الْخَيْرَ وَالْكَمَالَ اللَّذَيْنِ فِيهِ
مُسْتَعَارٌ مِنْ حَضَرَةِ الْوُجُودِ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ وَظِلٌّ مِنْ ظِلَالِ كَمَالَاتِ تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ الْأَقْدَسِ
وَالشَّرِّ وَالنَّقْصِ اللَّذَيْنِ فِيهِ مُسْتَعَارٌ مِنَ الْعَدَمِ وَظِلٌّ مِنْ ظِلَالِ الشُّرُورِ وَالنَّقَائِصِ الْمَخْرُوءَةِ
فِي ذَلِكَ الْعَدَمِ الَّذِي هُوَ مَنْشَأُ جَمِيعِ الشَّرِّ وَالنَّقْصِ فَإِذَا آدَى السَّالِكُ الْمُسْتَعِدُّ لِلْمَسَالِكِ
يُحْكِمُ تَرْبِيَّتَهُ تَعَالَى هَذِهِ الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا بِأَنْ رَدَّ الْخَيْرَ وَالْكَمَالَ إِلَى أَهْلِيهِمَا وَأَحَالَ الشَّرَّ
أَيْضًا إِلَى صَاحِبِهِ يَصِيرُ مُتَحَقِّقًا بِذَوْلَةِ الْفَنَاءِ بِالضَّرُورَةِ وَلَا يَبْقَى مِنْهُ رَسْمٌ لَا يَكُونُ فِيهِ أَثَرٌ
مِنَ الْخَيْرِ وَلَا يَتَوَقَّعُ لَهُ ضَرَرٌ مِنَ الشَّرِّ فَإِنَّ جَمِيعَ مَا فِيهِ مِنَ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ كَانَ مُسْتَعَارًا مِنَ
الْوُجُودِ وَالْعَدَمِ فَإِنَّهُ مَا جَاءَ مِنْ بَيْتِ أَبِيهِ بِشَيْءٍ وَمَا كَانَ عَمَلُهُ غَيْرَ حَمَلِ الْأَمَانَةِ فَإِذَا رَدَّ
الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا بِالتَّمَامِ فَلَا جَرَمَ يَخْلَصُ مِنْ مُرَاحِمَةِ أَنَا وَنَحْنُ وَيَكُونُ مُلْحَقًا بِالْفَنَاءِ
وَالْعَدَمِ.

﴿TÜRKÇE ANLAMI﴾

- Sûfi Kurbân El-Cedîd'e gönderilmiştir
- Alemin mevhum ve hayâlî oluşunun sırrı

Sûfiler, alemin hayâlî olduğunu söylemişlerdir. Ancak bu söz, alemin sırf vehmin icadı ve şekillendirilmesinin eseri olduğu anlamında değildir. Çünkü bu, ahmak sofistlerin görüşüdür. Bilakis alem, Allâh'ın vehim mertebesinde yaratmış olması anlamında mev-

hûmdur, hayâlîdir. Alem, Allâh'ın yaratmasıyla bu mertebede varlık ve istikrâr kazanmıştır. Ancak alemde bulunan iyilik ve mükemmellik, Hazret-i Vücudun bir emaneti ve bu en kutsal mertebenin kemâlâtının gölgelerinden bir gölgedir.

Alemdeki kötülük ve eksiklik ise yokluktan (ademden) ödünç alınmıştır ve bütün kötülük ve eksikliklerin kaynağı olan yoklukta istiflenmiş olan kötülük ve eksikliklerin gölgelerinden bir gölgedir.

Seyr u sülûkünü tamamlamış olan sâlik, yüce Allâh'tan aldığı terbiye ile iyilik ve mükemmelliği ehline verip kötülüğü de aynı şekilde sahibine havale ederek bu emanetleri ehline bıraktığı zaman, doğal olarak da fenâ nimetine nail olmuş olur, geride resmi bile kalmaz. Ne iyilik adına bir eseri olur ve ne de başına kötülükten bir zarar gelir. Zira kendisinde iyilik ve kötülük adına ne varsa varlıktan ve yokluktan ödünç alınma olup, babasının evinden bir şey getirmemiştir. Onun işi, emaneti taşımaktan başka bir şey değildir. Bu emanetleri tamamen ehline geri verdiğinde, "ben ve biz" rekabetinden kesin olarak kurtularak fenâ ve ademe karışmış olur.

﴿ KELİME ANLAMI ﴾

97. إِلَى الْمَكْتُوبِ السَّابِعِ وَالتَّسْعُونَ > Doksan yedinci mektup (Kime gönderilmiştir?)

فِي سِرِّ كَوْنِ الْعَالَمِ مَوْهُومًا Sûfi Kurban Cedid'e (Ne hakkındadır?)
Alemın mevhum olmasının sırrı hakkındadır. >

لَا بِمَعْنَى أَلَمٍ مَوْهُومٌ Sûfiler dedi ki: Alem mevhumdur

فَإِنَّ فَانَّ وَمَنْحُوْتِهِ Ve ürettiği bir şeydir O sırf vehmin icat ettiği

بَلْ هُوَ مَذْهَبُ السُّوْفَسَطَائِيَّةِ الْحَقَمَى Ahmak Sufestâilerin mezhebidir

يَخْلُقُ أَنَّهُ مَخْلُوقٌ Şu manada O yaratılmıştır (Nasıl?)

فِي مَرْتَبَةِ الْوَهْمِ Allah Teâlâ'nın yaratmasıyla (Hangi mertebede?)

فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ وَحَصَلَ لَهُ Ve ona hasıl olmuştur (Nerede?)

ثُبُوتُ (Ne hasıl olmuştur?) Allah Teâlâ'nın sanatıyla بِضُنْعِهِ مُسَبِّحَاتُهُ (Nasıl?) Bu mertebede
 وَلَكِنَّ الْخَيْرَ وَالْكَمَالَ اللَّذَيْنِ فِيهِ Sübut ve istikrar Ancak ondaki hayır ve kemal
 مِنْ حَضْرَةِ الْوُجُودِ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ (Kimden?) Yüce ve mukaddes
 مِنْ ظِلَالٍ كَمَا لَا تِلْكَ الْمَرْبَّةِ الْأَقْدِسَ (Neden?) Ve bir gölgedir Vücûd hazretinden وَظِلُّ
 Ondaki şer وَالتَّقْصُصُ اللَّذَيْنِ فِيهِ Bu mukaddes mertebenin kemâlât gölgelerinden
 وَظِلُّ Ve bir gölgedir مُسْتَعَارٌ مِنَ الْعَدَمِ Adem, yokluktan ödünç alınmıştır
 Şer ve noksanlıkların gölgelerinden (Neden?) وَالتَّقَائِصُ Şer ve noksanlıkların gölgelerinden (Hangi
 الَّذِي هُوَ مَنشَأُ جَمِيعِ Şu adamde gizlenmiş olan Şer ve noksanlık? ذَلِكَ الْعَدَمِ
 Ve teslim ettiğinde فَإِذَا أَدَّى Ki o, tüm şer ve noksanlıkların kaynağıdır وَالتَّقْصِصِ
 Seyri sülûke kabiliyetli salık (Ne hükümünce?) الْمُسَالِكُ الْمُسْتَعْدُّ لِلْمَسَالِكِ (Kim?) بِحُكْمِ تَرْبِيَّتِهِ
 Bu هَذِهِ الْأَمَانَاتِ (Neyi teslim ettiğinde?) Allah Teâlâ'nın terbiyesi hükmünce
 بِأَنَّ رَدَّ الْخَيْرِ وَالْكَمَالَ (Nasıl?) Ehline (teslim ettiğinde) إِلَى أَهْلِهَا (Kime?) emanetleri
 Ve وَأَحَالَ الشَّرَّ أَيْضًا إِلَى صَاحِبِهِ Ehline إِلَى أَهْلِيهِمَا (Kime?) Hayrı ve kemali iade etmekle
 Fena devletiyle bütünleşmiş بِصِيرُ مُتَحَقِّقًا بِدَوْلَةِ الْفَنَاءِ Şerri de sahibine havale etmekle
 لَا يَكُونُ فِيهِ أَثَرٌ مِنْ Ondan bir iz kalmaz وَلَا يَبْقَى مِنْهُ رَسْمٌ بِالْظُرُورَةِ Tabii olarak
 Ona şerden bir zarar da وَلَا يَقْوَعُ لَهُ ضَرَرٌ مِنَ الشَّرِّ Ve onda hayırdan eser olmaz
 Kَانِ Hayır ve şer مِنَ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ Zira onda bulunan tüm şer فَإِنَّ جَمِيعَ مَا فِيهِ beklenmez
 فَاتَّهَ مَا جَاءَ مِنَ الْوُجُودِ وَالْعَدَمِ (Neden?) Vücûd ve ademden Ödünç alınmış idi مُسْتَعَارًا
 وَنَ شَيْئٍ (Ne?) Hiçbir şey مِنْ بَيْتِ أَبِيهِ (Nereden?) Çünkü o getirmedir
 Emaneti taşımaktan başka bir şey غَيْرَ حَمْلِ الْأَمَانَةِ (Ne?) Ve onun işi değildi كَانَ عَمَلُهُ

